

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216212626
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2216212626.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., IČO 50 094 297, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti žalovanej: I. O., narodená X.XX.XXXX, bytom S. XXX, o zaplatenie 6.467,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti výrokom II., III. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Csp/46/2016-95 zo dňa 24.4.2018, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. potvrdzuje.
- II. Žalovanej sa nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom označeným v záhlaví výrokom I. konanie v časti žaloby na zaplatenie istiny 2.883 eur zastavil, výrokom II. žalobu zamietol a výrokom III. žalovanej náhrada trov konania nepriznáva.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 1, 2, § 524, § 526, § 45, § 49a, § 39 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že medzi spoločnosťou Poštová banka a.s. a žalovanou bola uzavretá dňa 20.12.2012 zmluva o úvere dostupná pôžička pod číslom 4785358712, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej úver vo výške 7.000 eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach v počte 72 od 20.1.2013 do 20.12.2018 po 172,07 eur, výškou dojednaných úrokov 19,00%, s výškou RPMN 20,74%, priemernej hodnoty RPMN 12,29%. Žalovaná mala byť vyzvaná dňom 10.3.2014 na zaplatenie nedoplatku na dlhu vo výške 7.037,99 eur v lehote 10 dní doručovanou na adresu H. XXX, odkiaľ sa zásielka vrátila neprevzatá v úložnej dobe. Žalobca už vo svojom podaní zo dňa 20.2.2017 potvrdil plnenie dlhu v splátkach žalovanou, teda skutočnosť, že dlh bol uhrádzaný pravidelne formou zrážok zo mzdy žalovanej potvrdené zamestnávateľom dňa 7.8.2017. Žalovaná nemohla byť v omeškaní so zaplatením splátok ku dňu 10.3.2014. Dňom 13.6.2017 uzavrel žalobca s Poštovou bankou a.s. zmluvu o postúpení pohľadávok, podľa ktorej postupca postúpil pohľadávky špecifikované v prílohe č. 1 k zmluve.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplynulo, kedy žalovanej doručil výzvu na zaplatenie nedoplatkov na úvere po tom, čo jej bolo doručené

oznámenie o zosplatnení dlhu, obsahom ktorého bolo oznámenie postupcu o zosplatnení dlhu ku dňu 10.3.2014 v celom rozsahu, kde výška pohľadávky činila 7.037,92 eur. Nesplnením tejto povinnosti postupca platne nevyhlásil úver za predčasne splatný v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca nedokázal, že by bola vyhlásená predčasná splatnosť celého dlhu, že by bola žalovaná riadne vyzvaná na úhradu dlhu ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a postúpením pohľadávky. Je zrejmé z aktuálneho stavu úveru ku dňu 14.2.2017, že žalovaná platila splátky úveru, keď 9.10.2013 zaplatila nedoplatok a následne jej boli vykonávané zrážky zo mzdy po 125 eur a neskôr po 153 eur až 164 eur. K zosplatneniu úveru malo dôjsť k 10.3.2014, keď ešte neuplynul rok od omeškania sa žalovanej s platením splátok úveru. Tým žalobca nepreukázal svoje postavenie veriteľa uplatnenej pohľadávky, teda svoje aktívnu legitímáciu. Aktívna legitímácia žalobcu nebola dokázaná ani z iného dôvodu. Pohľadávku z úveru Poštová banka a.s. postúpila na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017. Poštová banka a.s. žalovanej výzvu nezaslala, čím žalobca nepreukázal splnenie povinnosti. Pokiaľ nebola zákonným spôsobom vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že by úver bol splatný. Pokiaľ teda Poštová banka a.s. postúpila zmluvou zo dňa 13.6.2017 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu na žalobcu, postupovala v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, keď ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, Poštová banka a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.6.2017 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákona.

5. Súd prvej inštancie neuložil žalobcovi povinnosť zaplatiť úspešnej žalovanej trovy konania, nakoľko z obsahu spisu, ani z iných podkladov nezistil žiadne trovy v súvislosti s týmto konaním.

6. Proti výrokom II., III. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedol, že aktívna vecná legitímácia pri súdnom vymáhaní postúpenej pohľadávky svedčí postupníkovi, t. j. žalobcovi, od momentu účinnosti cesie, resp. od postúpenia pohľadávky. To platí za predpokladu, že pohľadávka je splatná a spôsobilá na vymáhanie. Žalobcovi teda prislúcha aktívna vecná legitímácia v tomto konaní, pričom táto skutočnosť je nesporná a tvrdenia súdu prvej inštancie sú v rozpore so samotným výkladom zákona. Žalovaná si svoj záväzok neplnila dlhší čas bezdôvodne, ani voči postupcovi (pôvodnému veriteľovi), ani postupníkovi (žalobcovi), preto nebolo žiadnym spôsobom ohrozené splnenie jej záväzku z dôvodu plnenia neoprávnenému subjektu. Žalobca sa domnieva, že rozsudok súdu je nepreskúmateľný, a to z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, pričom súd prvej inštancie bližšie nešpecifikoval, ako dospel k svojmu záveru, nakoľko z predložených dôkazov nemohol vyvodiť záver, ku ktorému dospel. Súd prvej inštancie navyše nevyzval žalobcu na preukázanie tvrdení, ktoré tvoria odôvodnenie rozsudku, aby doplnil svoje podanie o skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej a preukázanie podmienok nevyžadoval. Súd prvej inštancie preto nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca pre odstránenie akýchkoľvek pochybností dokladá k podanému odvolaniu - výzvu na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.2.2014, ktorá bola žalovanej doručená a tým bola splnená podmienka zosplatnenia úveru a aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Postup v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka je jednostranným adresovaným úkonom veriteľa (v tomto prípade predchodcu žalobcu), ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi v súlade s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že bola splnená podmienka dôjdenia tohto právneho úkonu a prejavu vôle žalovanej. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na nové prejednanie súdu prvej inštancie alebo aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný

skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Už právoplatným výrokom I. (§ 367 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku) rozsudku súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie istiny 2.883 eur zastavil. Predmetom prieskumu zostal výrok II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a výrok III. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalovanej náhrada trov konania nepriznal. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či správne právne posúdil uplatnený nárok.

10. Predmetom konania po čiastočnom zastavení je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 3.584,68 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu, že nebola zákonným spôsobom vyhlásená predčasná splatnosť úveru pre nespĺnenie podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a to doručenie upozornenia veriteľa spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky a v nadväznosti na to nebola splnená zákonná podmienka na postúpenie pohľadávky bankou žalobcovi podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 473/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o bankách“), a to uplynutie lehoty 90 dní kalendárnych dní od doručenia výzvy klientovi na splnenie čo i len časti záväzku dlžníka voči banke. Žalobca nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, poukazoval na to, že podmienky ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka boli splnené, keď výzva zo dňa 21.2.2014 bola žalovanej doručená a žalobcovi prislúcha aktívna vecná legitímácia v tomto konaní a tvrdenia súdu prvej inštancie sú v rozpore so samotným výkladom zákona.

11. Jednou z odvolacích námietok žalobcu, pritom však podstatnou bolo tvrdenie, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia, keďže súd prvej inštancie bližšie nešpecifikoval, ako dospel k svojmu záveru.

12. V zmysle ustanovenia § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozsudok musí obsahovať odôvodnenie, pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada i so špecifickými námietkami strán. Odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesto pre dohady a domnienky. V odôvodnení rozhodnutia súd teda uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil, ktoré dôkazy v konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Zákonom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy rozhodnutia súdu je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahovo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozhodnutí, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu, tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Inak povedané, účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí, t. j. musí byť preskúmateľné.

13. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy,

ktoré aplikoval na prejednávany prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa žalobca s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.584,68 eur s príslušenstvom zamietol.

14. Podstata ďalších odvolacích argumentov vo vzťahu k zamietajúcemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie bola založená na nesprávnom právnom posúdení veci a vyvedení nesprávnych záverov zo zisteného skutkového stavu. Keďže nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci bolo posúdiť vecnú legitimitáciu žalobcu, ktorý tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol postúpením, pristúpil odvolací súd rovnako, ako súd prvej inštancie, najskôr k skúmaniu tejto otázky.

15. Odvolací súd s prihliadnutím na relevantnú odvolaciu argumentáciu uvádza:

16. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitimitácie. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľom. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

17. Vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o neplatnosti predčasného zosplatenia úveru je potrebné predovšetkým poukázať na to, že v súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou je vzťahom spotrebiteľským. Za situácie, že dlžník nespláca dlh z úveru riadne a včas a je v omeškaní so splácaním splátky (splátok) dlhšie ako tri mesiace, môže veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky, teda zosplatiť dlh ako celok podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (v danom prípade žalovanú) na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, keď predmetom postúpenia bankovej pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka splatná (či už časť alebo celok nesplatená). Žalobca v odvolaní argumentoval, že Výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 21.2.2014 bola žalovanej doručená a tým bola splnená podmienka zosplatenia úveru. Právny predchodca žalobcu súdu prvej inštancie spolu s Vyjadrením žalobcu k výzve súdu zo dňa 16.2.2017 predložil okrem iného aj list označený ako „Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru“ zo dňa 20.2.2014, adresátom ktorého mala byť žalovaná, avšak bez akéhokoľvek dokladu o jeho odoslaní a doručení žalovanej. Čo sa týka podmienky upozornenia spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka vyplývajúcej z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre jej splnenie bolo nevyhnutným, aby sa toto upozornenie dostalo do dispozičnej sféry dlžníka. Nestačilo teda len upozornenie vyhotoviť, ale aj odoslať a doručiť dlžníkovi. Žalobca, resp. jeho právny predchodca, ničím právne významným nepreukázali, že takéto upozornenie bolo žalovanej čo i len odoslané. Ak zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené všetky podmienky vyžadované ustanovením § 53 ods. 9 v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka, k platnému uplatneniu práva podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zo strany právneho predchodcu žalobcu dôjsť nemohlo. Takýto úkon realizovaný právnym predchodcom žalobcu je tak neplatný pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

18. Nakoľko nedošlo k platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vznikutej pohľadávky. Takáto (postupovaná) pohľadávka k danému obdobiu (ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení) totiž neexistovala. Ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), a preto banka nebola oprávnená postúpiť

svoju pohľadávku z úveru vrátane príslušenstva na iný subjekt. Zmluva o postúpení pohľadávok je tak rovnako neplatným právnym úkonom v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.

19. Vzhľadom na určujúci záver o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, dôsledkom už ktorého je nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, nebolo potrebné bližšie sa zaoberať okolnosťami postúpenia pohľadávky v súvislosti s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách. Len v záujme komplexnosti odvolací súd vo všeobecnosti dodáva, že predmetné zákonné ustanovenie je kogentné a vymedzuje podmienky postúpenia bankového úveru na nebankový subjekt. Zároveň konajúci súd je v súlade s ustanovením § 295 Civilného sporového poriadku oprávnený skúmať platnosť dohody o postúpení pohľadávok aj za situácie, že postupca dotknuté postúpenie pohľadávky dlžníkovi oznámil. Navyše pre dodržanie postupu vyžadovaného ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách by žalobca musel preukázať ďalšiu skutočnosť, že žalovaná bola pôvodným veriteľom vyzvaná (pred postúpením pohľadávky) na zaplatenie svojho peňažného záväzku a táto (ako dlžník) napriek písomnej výzve banky bola nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením svojho záväzku. Avšak aj splnenie tejto podmienky v súdnej veci absentovalo.

20. Je jednoznačný záver, že v súdnej veci neboli splnené podmienky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách pre postúpenie bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, postúpenie bolo v rozpore so zákonom (zákonom o bankách, Občianskym zákonníkom - jeho § 53 ods. 9, § 565), ide o neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka (ako to správne uzavrel aj súd prvej inštancie), keď z tohto dôvodu sa žalobca nestal nadobúdateľom žalovanej pohľadávky a nie je nositeľom aktívnej vecnej legitimácie v spore. Preto správne súd prvej inštancie výrokom II. rozsudku žalobu v časti o zaplatenie sumy 3.584,68 eur s príslušenstvom zamietol po zistení, že nedošlo k platnému postúpeniu žalovanej pohľadávky z banky na žalobcu.

21. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Ako už bolo uvedené vyššie, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu prvej inštancie na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie.

22. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že odvolacie dôvody uvádzané žalobcom nie sú naplnené.

23. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú odvolaciu argumentáciu, nespôsobilé privodiť úspech odvolaniu, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

24. Vo vzťahu k výroku o nároku na náhradu trov konania žalobca v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie i proti tomuto výroku, avšak neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Nakoľko odvolací súd považuje preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku vo veci samej za vecne správny a žalobca žiadnym relevantným spôsobom správnosť výroku o nároku na náhradu trov konania v rozsudku súdu prvej inštancie vychádzajúceho z tzv. zásady úspechu nespochybnil (v prípade ktorého ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody jeho nesprávnosti), nie je jeho odvolacia námietka opodstatnená.

25. S poukazom na uvedené odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a contrario Civilného sporového poriadku tak, že plne úspešnej žalovanej nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadřila, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z Článku 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúceho procesnú ekonómiu, keďže rozhodovanie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 1, 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> Civilného sporového poriadku v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> najskôr o nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, že žalovanej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného sporového konania.

27. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).